

Úvodem

Milí pravidelní i příležitostní čtenáři Merkurovin. Určitě mi dáte za pravdu, že téměř všechno má svůj začátek a konec. Ne, nemějte strach, nebudu filozofovat ☺, jen si představuji, jak v této chvíli mají pro většinu z vás tato slova úplně stejný význam: konec školního roku, začátek prázdnin.

I Merkuroviny tímto letošním 4. číslem ukončují svůj 2. ročník vydávání. A tento výtisk, který právě držíte v rukou, je opravdu pestrý. Snad mi již bývalá 4. A dovolí, ale nazvala bych jej jejich maturitním mottem: Letem světem. V některých příspěvcích se dočtete o návštěvě německých studentů u nás, jiný článek vás bude informovat o exkurzi do Polska, o zajímavém programu Erasmus... Nebudu prozrazovat celý obsah, ostatní si přečtete sami.

V úplném závěru bych chtěla moc poděkovat všem, bez kterých by jednotlivá čísla nevznikla. Ve svém volnu si našli chvílku, aby svými články nebo fotografiemi dokumentovali dění naší školy.

A tak nejen jim, ale vám všem přeji pohodové prázdniny a načerpání nových sil do dalšího školního roku.

Mgr. Jana Andrášková

V tomto čísle najdete:

Exkurze na Den s Erasmem+)...... (2–3)

Exkurze do Polska (4–5)

Zahraniční praxe studentů 3. ročníku (6)

Loučíme se s absolventy (7)

Návštěvy absolventů v alma mater (8)

Toto číslo je vesměs mezinárodní a z tématu vybočí jen poslední stránka (i když i tam drobný závan zahraničí je). Už se stalo tradicí, že na poslední stránce seznamujeme čtenáře s našimi absolventy, zpravidla takovými, kteří se věnují něčemu zajímavému mimo obor, který u nás studovali. Dnes vám výjimečně namísto konkrétní absolventské tváře představím hned několik desítek absolventů, kteří opustili školní lavice více či méně dávno. Jsem ráda, když si absolventi najdou po letech cestu zpět do školy, protože je to znamení, že na školu rádi vzpomínají.

A protože právě v těchto dnech jsme vypustili do světa další desítky úspěšných absolventů, můžete nahlédnout trochu pod pokličku.

Ing. Michaela Seghmanová, ředitelka

ekonomika ve třídě 4. A

český jazyk ve třídě 4. B

Osvětim a Krakov

Mladou generaci prý dějiny nezajímají nebo jen okrajově, přesto vzešel z řad žáků naší školy návrh uspořádat zájezd do Osvětimi. Ve dnech 29. a 30. března 2017 jsme podnikli cestu za poznáním historie polského Krakova a jeho okolí, v němž se nacházejí vyhlazovací tábory Osvětim a Březinka.

První zastávkou byl ovšem slavný solný důl ve Věličce (Wieliczka). Před námi se otevíraly překrásné scenérie dolu, sály a sochy vytesané ze soli a vše bylo dokresleno poutavým vyprávěním průvodkyně v dobově hornické uniformě.

Poté jsme se vypravili do Krakova, starobylého královského města, kterému vévodí hrad Wawel s katedrálou. Krakov je sídlem univerzity a arcibiskupství, je častým turistickým cílem s množstvím nádherných památek a kostelů. Všechna místa, která jsme navštívili, jsou zapsána na seznamu Světového dědictví UNESCO.

Druhý den jsme zamířili do Osvětimi, do koncentračního tábora, nad jehož vstupní branou je známý nápis o práci, jež osvobozuje. Autentická prohlídka prostor zanechala hluboký a nesmazatelný dojem, přiblížila utrpení lidí, kteří prošli branami největšího vyhlazovacího tábora. Velmi působivý byl komentář průvodkyně, která se neomezovala jen na pouhá fakta, ale hlavně připomínala osudy lidí, kteří zde žili, pracovali, zahynuli nebo přežili a pak podali kruté svědectví o hrůzách a zločinech nacismu, které se již nikdy nesmějí opakovat. Atmosféru trefně dokreslují i fotografie J. Cibuzara ze 3. A.

PhDr. Pavla Kaňková

Návštěva Polska

Ve dnech 29. 3. až 30. 3. 2017 jsme navštívili Polsko. Cílem naší cesty byly solné doly Wieliczka, které se nacházejí kousek od Krakova, a druhý den nás čekala exkurze do nacistického koncentračního tábora Osvětim – Březinka.

Náš výlet začal kolem půl čtvrté ranní u naší školy a poté jsme se vydali do Příbrami pro další studenty, kteří se s námi účastnili výletu.

Naší první zastávkou byly solné doly Wieliczka, nacházející se kousek od Krakova. Prohlídka nás zaujala, ale množství schodů, po kterých jsme museli sejít dolů do podzemí, nám přišlo nekonečné. Získané informace byly rovněž zajímavé: dověděli jsme se například, jakým způsobem se zde těžila sůl, nebo že důl je 327 m hluboký a také že se zde už 20 let sůl netěží.

Po této prohlídce jsme zavítali do Krakova, který je krásným historickým městem. Zde jsme vystoupali na kopec Wawel, kde se tyčí impozantní Královský hrad a katedrála sv. Stanislava a Václava. Poté jsme se ubytovali a pak jsme se opět vydali poznávat krakovské ulice.

Druhý den se uskutečnila prohlídka koncentračního tábora v Osvětimi. Nevěděli jsme, co přesně očekávat a jak moc emocionálně na nás bude působit toto prostředí. Již v autobuse byla cítit napjatá atmosféra plynoucí z toho, co nás bude čekat. Koncentrační tábor Auschwitz se skládal ze tří hlavních částí: Auschwitz I, Auschwitz II – Birkenau a Auschwitz III. K těmto koncentračním táborům bylo vybudováno největší vyhlazovací zařízení v Evropě, které nese jméno Brzezinka. Naše prohlídka začala v koncentračním táboře Auschwitz I, který jsme si podrobně prohlédli. Dále jsme autobusem přešli k vyhlazovacímu táboru Brzezinka, kde se nacházely plynové komory, krematoria a mnoho dřevěných domků, ve kterých vězni čekali na smrt. Bedlivě jsme poslouchali každé slovo výkladu. Nikdo si nedovolil ani promluvit, jako by to znamenalo zneuctit památku zemřelých. Představovali jsme si hrůzy, které se zde odehrávaly. Prohlídka nás doslova chytla za srdce a odcházeli jsme s velmi smíšenými pocity. Asi nejvíce emocionální bylo vidět místnost, kde byly lidské vlasy, a zeď, kde popravovali lidi.

Po těchto zážitcích jsme se vydali na zpáteční cestu do Příbrami, kde jsme se rozloučili s novými kamarády, a následně jsme mířili do Slaného. Plni dojmů jsme se ve večerních hodinách v pořádku vrátili domů.

M. Pražáková, 2. A, V. Ničová, 3. A

Na zkušenou do Německa

V rámci partnerství s německou školou v Goslaru byly dohodnuty tři základní okruhy spolupráce. Tím prvním jsou reciproční výměny žáků, druhou oblastí jsou odborné praxe podporované Koordináčním centrem výměn mládeže TANDEM, třetí oblastí mohou být společné projekty v rámci Erasmus+.

Výměny skupin žáků se realizují od loňského jara, zatím dvakrát byli studenti z Německa u nás a jednou naši studenti v Německu. O návštěvě našich přátel ve Slaném si budete moci přečíst v červnovém čísle Slánské radnice. Navštívili jsme i skutečnou slánskou radnici, kde nás a naše hosty přijal pan starosta, Mgr. Martin Hrabánek. Reportáž můžete zhlédnout v [dubnovém videomagazínu](#)¹. a níže si můžete přečíst, jak vidí Veronika, která byla jednou z těch, kteří se o naše hosty starali.

S praxemi jsme začali již na podzim 2016, kdy pracoval jeden student z Německa v ICM Slaný. V květnu letošního roku odjeli Veronika Ničová a Jan Cibuzar ze 3. A na odbornou praxi do Goslaru. Na cestu se vydali vlakem 2. května za doprovodu učitelky PhDr. Pavly Kaňkové. Veronika pracovala ve firmě Media Markt a Honza ve firmě Deco-Markt. Vždy jeden den v týdnu se zúčastnili výuky ve škole.

Velký díl patří hostitelským rodinám, které poskytly našim žákům veškeré zázemí.

O svých dojmech a zkušenostech se s vámi podělí Veronika a Honza sami ve svých příspěvcích.

PhDr. Pavla Kaňková

Veronika Ničová

Každému studentovi bych doporučila někam takto vyjet, pokud onu možnost dostane.

Přivezla jsem si spousty skvělých vzpomínek a navázala nejen přátelský vztah. Asi takto bych jednou větou popsala ty necelé tři týdny strávené v Goslaru.

Jinak jsem se naučila novým slovíčkům, procvičila si jazykové dovednosti a poznala více již zmíněné městečko Goslar. Také jsem se dozvěděla zajímavé věci a odlišnosti týkající se jejich školního systému.

Do života mi to přineslo větší důvěru v sebe sama. Nyní jsem si jistá, že bych se o sebe dokázala postarat i v jinak mluvící zemi. Jelikož jsem si uvědomila, že každý člověk, kdekoli na světě, ať mluví česky, německy nebo anglicky, je stejný jako já, a proto se nemusím bát ho oslovit, zeptat se na něco, a mohu se s ním dokonce spřátelit.

Každému studentovi bych doporučila někam takto vyjet, pokud onu možnost dostane. Jak už jsem psala, přinese vám to nové poznatky do života a ty se nikdy neztratí.

Honza Cibuzar

S tím, co jsem za ty 3 týdny prožil, jsem nadmíru spokojen.

O možnosti odborné praxe jsem se dozvěděl ve škole. Už jen odcestovat na delší dobu do zahraničí je neodmítnutelná nabídka!

První den pobytu jsme strávili ve škole a formou animace a her jsme se seznámili se slovní zásobou v oboru administrativy v německém jazyce.

Další den jsme už nastoupili do práce. Pracoval jsem ve skladu, kde jsem dělal inventuru zboží a rovnal jej na určená místa a seznámil jsem se s programem na zpracování nabídek a poptávek. S mým vedoucím jsme podnikali i obchodní schůzky se zákazníky. Nabyl jsem i užitečné zkušenosti při pokládání vinylových podlah.

Přivezl jsem si řadu dojmů, které nesouvisejí přímo s mou prací. Například to, že každá plechovka či PET lahev se značkou na etiketě se může vrátit v jakémkoliv supermarketu za pár centů. V české republice se oproti Německu plechovky vracet vůbec nedají.

S tím, co jsem za ty 3 týdny prožil, jsem nadmíru spokojen. Určitě bych v budoucnu chtěl pracovat na plný úvazek v Německu.

¹ K vyhledání na YouTube jako „Slánský videomagazín - duben 2017“

Hosté z Goslaru

Rok se s rokem sešel, a tak jako ten minulý k nám opět dorazili studenti z Německa na výměnný pobyt. Znovu jsme s nimi strávili celý týden, který byl plný bohatého programu.

V pondělí 3. dubna přijeli ve večerních hodinách do Slaného i se svými kantory. Přivítali jsme se a „razili“ k domovu. Následující den jsme se všichni sešli ve škole. Byla to první možnost k tomu se s ostatními dát do řeči a seznámit se, což se také stalo. Další aktivitou byla prezentace našich projektů a navštívení výuky cizích jazyků. Poté oběd a přijetí na radnici našim starostou. Každý student včetně českých dostal dárkovou taštičku a osobně si se starostou potřásl rukou. Neoželili jsme ani prohlídku města a slánského muzea. Okolo páté hodiny proběhl přesun do Sportovního centra Atlas, kde proběhl „souboj“ v bowlingu mezi českými a německými studenty. Hodinu nato jsme už seděli v protější restauraci Továrna na večeri spolu s učiteli a paní ředitelkou.

Středa byla věnována toulkám po Praze. Naštěstí jsme tento den „chytili“ i dobré počasí. I když nebylo nejtepleji, alespoň svítilo sluníčko. Prošli jsme Královskou cestu až k Hradu a poté se rozdělili a nechali německým studentům prostor na nákupy. Když jsme dorazili zpět do Slaného, zjistili jsme, že se mezitím ochladilo tak o deset stupňů, ale to nás přesto neodradilo od „grilovačky“ u nás doma. K zapůjčení byly deky a k jídlu teplé klobásy, takže jsme se během chvíle všichni zahřáli.

Ve čtvrtek jsme jeli na výlet do Mayrau ve Vinařicích. Skanzen byl rozhodně zajímavý, avšak jedna „chybička“ se našla. Bylo to počasí a hlavně nízká teplota. Proto není divu, že jsme po čtyřech hodinách prohlídky trochu promrzli. Ve dvanáct hodin následovala exkurze FXM a poté volno, během kterého jeli němečtí studenti znovu do Prahy a kvečeru přijeli zpět. Ani pak jsme však nezůstali doma a prošli se na druhý konec Slaného do restaurace, pro ně sports baru, Zimák.

Předešlé dny utekly jako voda a byl tu pátek, tedy poslední den, který jsme mohli strávit společně. V ranních hodinách jsme odjeli do závodu Škoda v Mladé Boleslavi. Zde jsme byli přivítáni paní průvodkyní a po dobu tří hodin provázeni po celé firmě přes muzeum až po výrobu. Vrátili jsme se ve čtyři hodiny a šli si užít onen poslední páteční večer do baru a klubu ve Slaném.

Čas loučení přišel v sobotu ráno, kdy jsme měli sraz na autobusovém nádraží a už jen čekali, až přijede autobus, který všechny odveze zpátky do Goslaru.

Dobré je ale vědět, že se s německými kamarády nevidíme naposledy. Můžou se na nás totiž těšit začátkem následujícího školního roku.

V. Ničová, 3. A

Návštěva Škodovky

Dne 7. dubna 2017 jsme společně se skupinkou německých studentů zavítali do Mladé Boleslavi, konkrétně do muzea automobilky Škoda i do samotného výrobního závodu.

Měli jsme tu možnost navštívit různé sektory, které se specializují na výrobu jednotlivých součástí a typů automobilů, které Škodovka produkuje. Pro mnohé z nás to byl neskutečný zážitek vidět tak moderní výrobní stroje naživo. Každý z nás žasl nad tím, jak ohromné výrobní haly Škodovka má. Zjistili jsme i plno dalších informací ohledně historie, vývoje a hlavně vzniku této značky. Jednou ze zajímavostí bylo, že v České republice je nejvíce oblíbená bílá varianta vozidla Škoda typu Octavia combi.

Podle našeho názoru to byl velice pěkný a hlavně informativní výlet, protože Škoda je tradiční česká automobilka, o které se mohli více dozvědět i naši zahraniční hosté a získat tak podrobnější informace o českém automobilovém průmyslu.

V. Kustov, M. Hrůnek, 1. A

Od Erasmu k Erasmu+

Dne 18. května 2017 jsme se třídy 1. A, 1. B a několik druháků zúčastnili projektu ERASMUS+ na pražské Kampě. Den nám začal moc krásně, počasí nám přálo, a tak jsme se kolem 10. hodiny všichni setkali v Praze na autobusovém nádraží Veleslavín. Jeli jsme metrem na zastávku metra Malostranská. Pak už jsme jen prošli pod Karlovým mostem a byli jsme na místě.

První, co nás zaujmul, byl stánek Erasmus+, kde jsme si mohli vzít různé prospekty, bublifuky, kvízy, placky, tetovačky, ale i antibakteriální gely. Udělali jsme si také u stánku krásnou fotografii. Pak už dále nás jen zajímalo jídlo, které bylo ZDARMA!! No a co je zdarma, tak to je super, každý má rád věci, které jsou zdarma ☺. Mohli jsme se tak podívat na díla různých kulinářských škol či učilišť, například od Stochovské školy, kterou od nás máme, jak se říká, co by kamenem dohodil. No, co si budeme povídat, vše bylo moc chutné... hlavně ty browies... (mňam, ☺).

Poměrně dlouho jsme se zdrželi u stánku školy Michael, což je škola, která se zabývá fotografováním. Ani nás nemuseli dlouho přemlouvat a nechali jsme si udělat krásnu fotografii od začínajících fotografů, kteří byli tak hodní a na místě nám ji i vytiskli. A při čekání jsme zhlédli ukázkou tanců od taneční akademie.

Potom naše pouť po stáncích pokračovala. U jednoho stánku jsme okoukali, jak si můžeme ohoblovat dřevo a u dalšího, jak zasadit semínko do hlíny. Poté jsme se zastavili u stánku a vyplnili všeobecný dotazník o celém světě a získali za správné vyplnění pěkné ceny.

Dále jsme zhlédli zdravotnickou školu z Kladna, kde jsme si mohli vyzkoušet první pomoc na umělých figurínách. A na pódiu, které bylo uprostřed všeho dění, jsme zhlédli opět nějaké druhy tance, hudební skupinu i módní přehlídku.

Celý den hodnotím velmi kladně, protože bylo krásné počasí, a to také napomohlo dobré atmosféře a moc jsme ocenili vodu od stánku ERASMUS+, protože v takových teplých dnech se nemá pitný režim podceňovat! Z celého dne jsme si odnesli pár drobných, ale i větších cen a krásné zážitky a možná také opálená trička, ale to nám nevadilo.

N. Dandová, 1. A

Nejvíce mě zaujal koutek z IQLandie z Liberce, kde jsme plnily různé úkoly, při kterých jsme se dozvěděli i něco nového. Třeba jsme mohly vypátrat zloděje, který ukradl diamant, vyměnit kolo u auta nebo jsme hádaly názvy zemí a památek. Za vyřešení úkolu jsme dostali razítko a za 5 razítek 50 dukátů, za které jsme si mohli koupit některé výrobky od prezentovaných škol.

J. Šimková, 1. B

18.5.2017-KAMPA

Vždy, když něco končí, něco jiného začíná

Jak již bylo poznamenáno v úvodníku, každý konec školního roku zároveň předznamenává začátek toho příštího. Čtvrtáci odcházejí, a místa v jejich třídách a šatnách zaujmou po prázdninách noví žáci. Škole se snad blýská na lepší časy (co do počtu žáků), protože do prvního ročníku po prázdninách nastoupí o dvě třetiny více žáků, než tomu bylo loni v září, a celkový počet žáků ve škole se po několika letech poklesu konečně zvýší.

Nezbývá tedy než se rozloučit s našimi dnes již bývalými čtvrtáky a popřát jim hodně štěstí. Většina z nich již s maturitním vysvědčením v ruce zamíří na univerzity, na vyšší odborné školy nebo do práce, někteří se budou ještě muset vrátit a konat některou dílčí část maturitní zkoušky znovu. Ale opakování je matkou moudrosti, a tak není pochyb, že na podzim přijdou všichni dostatečně moudří na to, aby byl ten druhý pokus úspěšný.

Ing. Michaela Seghmanová

foto Jiří Jan Husník, fotohusnik.cz

41 Absolventské okénko

Již v dubnu zavítali do školy absolventi z roku 1972. Ale ne všichni vstoupili do školy po dlouhých 45 letech. Absolventi z let pozdějších možná na fotografii poznají paní profesorku Linhartovou, neboť ona patří k těm, kteří se vrátili na „místo činu“ z druhé strany. (Koneckonců, i v minulém čísle jste se mohli seznámit s naší nejnovější kolegyní, také absolventkou, Ing. Dlouhou.)

V pátek 26. května přišli absolventi z roku 1954. Bylo jich jen šest, protože další čtyři, kteří jsou ještě naživu, mají do Slaného daleko (jeden by musel cestovat přes moře). Všichni pracovali celý život v oboru, jeden z nich, pan Jaroslav Suttner (3 zleva), byl dokonce v diplomatických službách. Vzpomíná-li, jak během zasáhla do jejich studia politika, jak se několikrát během studia změnil název školy, ale i na to, jaké vyváděli klukoviny, což se mi při pohledu na důstojné dámy a pány ani nechtělo věřit.

V sobotu 27. května přišla skupina 26 absolventů z roku 1992. Ti měli možnost zasednout do svých lavic, neboť jejich kmenová třída z 1. ročníku je stále v nezměněné podobě (jen chybí původní učitelský pult) a plní funkci školního skanzenu, v němž se školní zážitky z let dávno minulých naskakují do mysli absolventů ještě autentičtější než kdekoli jinde v budově. A došlo také na (re)focení před školou.

Těším se na další milá setkání.

Ing. Michaela Seghmanová

Elektronická verze ke stažení
www.oaslaný.cz – Merkuroviny (v levém menu)

Tištěná verze k vyzvednutí
v obchodní akademii nebo ve slánském Infocentru Pod Velvarkou branou

Od Erasmu k Erasmu+ Kampa 18. května 2017

Mayrau ↑

Škoda Mladá Boleslav ↓

